

jeg bede indgivne under Mødet i Morgen. Ligeledes maa jeg bede om, at de Undringsforslag, som maatte agtes stillede til eneste Behandling af de atter fra Landsthinget oversendte Lovforslag om Toldvæsenets Lønning og om Amtsforvalternes Lønning, indgives til samme Tid.

Efter Dagsordenen gaae vi derefter over til 2den Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Capitelstartens Bestemmelse *). Det vil sees af Udvalgets Betænkning, som findes i Anhang B. Nr. 15, at det oprindelige Lovforslag er frafaldet af Forslagsstilleren, og at Forslag til en ny Affattelse af Loven er fremkommet, dog saaledes, at kun den 1ste Paragraph af samme subsidiaert er indstillet af Udvalget, hvormod de 3 andre Paragrapher ikkun ere stillede af den oprindelige Forslagsstiller. Der vil altsaa først være at opkaeste Spørgsmaal om, hvorvidt Nogen optager det oprindelige Forslag (Dphold.). Det vil altsaa være bortfaldet, og der foreligger saaledes kun den Affattelse af Loven, som findes i Anhanget Spalte 212 og 213, og hvortil intet Undringsforslag er stillet. Jeg skal først sætte § 1 under Forhandling. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Kampmann): Som den ærede Formand har bemærket, har Udvalgets Fleertal med Hensyn til de Bestemmelser, der ere foreslaaede, kun vedtaget subsidialiter at anbefale det Forslag, som er Lovforslagets § 1. Dette Forslag gaaer ud paa en Forandring i de Regler, der hidtil have været fulgte i Henseende til Spørgsmaalet om, af hvem, af hvilke Autoriteter de Præisaffattelser ere at afgive, hvorpaa Capitelstarten begrundes. Det er ingenlunde, fordi Udvalgets Fleertal har antaget, at der jo i flere Henseender kunde være Anledning til at ønske en Forandring i de hidtil gjældende Lovregler om Capitelstarten, at Udvalgets Fleertal har troet for Diebliffet at burde fraraade Thinget at vedtage en Lov herom, men det er, fordi man har holdt sig overbevist om, at, uagtet der vel kunde være Trang til en saadan Forandring, var

denne Trang dog ikke tilstede i den Grad, at man heller burde udsætte sig for nu at vedtage en Lov, som muligviis ikke turde være hensigtsmæssig eller i alt Fald ikke i den Grad kunde træffe det Rette, som man maatte ønske, hellere, end at udsætte en saadan Lov. Med Hensyn til den ene Deel af dette Lovforslag, nemlig om en særegen Taxation for 2 og 6 radet Byg, hvilket Punkt dog nu ikke foreligger til Behandling, har man troet, at man aldeles bestemt burde anbefale Thinget for Diebliffet ikke at vedtage nogen Lovbestemmelse desangaaende, idet det vilde være tvivlsomt, om nogen Forandring i det Hele taget i denne Retning var tilraadelig.

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at det kun er § 1, der for Diebliffet er til Forhandling.

Ordføreren: Gaafe rigtig — og det har i alt Fald været tvivlsomt, om Diemedet muligviis ikke bedre kunde naaes ad en anden Vej. Hvad derimod det Forslag angaaer, som omhandler denne § 1, har man vel troet, at man ogsaa helst burde udsætte en Lov desangaaende; men man har dog paa den anden Side heller ikke antaget, at der vilde være nogen særdeles Betænkelighed forbundet med, derom allerede nu at lade udgaae en Lov. Udvalget har i sin Heelhed været enig i, at det kunde være særdeles ønskeligt, om de Vota til Capitelstarten, der hidtil ere afgivne af Sognepræsterne, for Fremtiden kunde bortfalde, og da jeg antager, at man i Almindelighed vil være heri enig, vil det være overflødigt herom nærmere at udtale sig. En Forandring heri troer jeg er erkjendt, vilde være ønskelig for alle Paagjældende, ikke alene for dem, der skulle yde efter Capitelstarten, men ogsaa for vedkommende Sognepræster selv. Hvad angaaer de Vota, der hidtil ere afgivne af Dyrigheden, har man ligeledes troet, at det kunde være det Retteste, at ogsaa heri stete en Forandring; de Vota, som Dyrigheden har afgivet, have vel i Almindelighed støttet sig paa Beretninger, der ere indkomne fra Jurisdictionens Sognefogder, men man har dog paa flere Steder ogsaa fulgt andre Regler; saaledes indhente Dyrigheder, som have Bopæl i en Kjøbstad, ofte Dplysning om Præ-

*) Første Behandling findes i Folkethingets Tidende Nr. 45, Sp. 700 ff.